

надежди се осъществиха въ славното царуване на Ваше Императорско Величество. Да, Ваше Величество, въодушевени отъ човѣколюбие и състрадание, пожертвувахте спокойствието си и дойдохте въ нашето отечество — България — за да освободите лично нѣколко милиона христиани отъ варварското иго.

„Ваше Величество! Толкова човѣколюбивото и свето дѣло, прѣдприето отъ Васъ, трѣбва да сияе въ историята, трѣбва да се споменува вѣчно по цѣлия Балкански Полуостровъ съ вѣторгъ и признателност и най-послѣ тѣсно ще свърже българскиятъ народъ съ неговитѣ кръвни и едновѣрни братя — руситѣ.

„Ваше Величество! Населението въ тази част отъ България, гдѣто живота, имота и честта сѫ вече обезпечени, се радва за блѣстящите побѣди, които храбрата на Ваше Императорско Величество войска одържа надъ общия врагъ въ Азия и Европа и като изказва своята най-смиренна и най-покорна признателност на Ваше Императорско Величество, българския народъ моли Бога да Ви дарува дѣлгоденствие, да ускори окончателната побѣда надъ общия ни врагъ и да увѣнчае съ пълень успѣхъ и слава великото и славно дѣло на Негово Императорско Величество“.

На 6-й Декемврий, камбанниятъ звонъ на Божиитѣ храмове въ столния градъ Букурещъ възвѣсти великата радость на живущите тамъ български синове, че Царь-Освободитель пристигналъ въ него день, връщайки се отъ кървавитѣ бойни полета на България, обсипанъ съ лаврови вѣнци за славни побѣди. Въ тоя денъ хиляди знамена красѣха ули-